UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

L[e]c[ti]o sexta

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

A pplicantib⁹ aūt nautis au-
dit ꝙ romam tenderent grati
as eius meritis egerunt et ꝙ
eum ſecum gratis veherent ꝓ
miſerunt. Cum igit̃ marſilie
ſe applicās arelatem veniſſet:
⁊ biennio cū ſacto ceſario eiuſ
dem ciuitatis epo manſiſſet:
⁊ ibidem quendam triennio
febricitantem curaſſet: here-
mum cupiens clam diſceſſit.
Et trāſito rodano cum vere-
demio heremita ſanctitate cō
ſpicuo diu māſit vbi ſterilita-
tem terre ſuis meritis fugauit
Tu. ℟. Dn̄ vir ſctūs priam
relinquēs trāſeundū mare di
ſponeret. Quoſdā naufragā-
tes vidit et liberauit. ℣. Erat
eñ eis contrarius vēt⁹ Quoſ
dam. In tertio noc. añ. Hoc
beneficio. añ. Secuta ē aña.
Poſt parentū ſuoꝝ obitū quē
ſpū reuelante preſciuerat pri-
monij ſui heredez ſibi chriſtuz
S ed dum Lcō. iiij. fecerat.
vbicꝫ miracul' choruſcaret hu
mane laudis timens pericl'm
relicto eo interiorem heremuz
locum ſcꝫ cui nomen ſepteria-
na penetrauit vbi quoddam
antrum et quendam fonticu-
lum reperiens quendam nbi
lominus ceruā diuinitus pre
paratam ibidem habuit ī nu
tricem que certis horis lactis
alimoniā ſibi prebebat. ſed cū
ibidem regis ſcꝫ grecorum fla
uij nomine pueri venarētur p-
dictā vidētes ceruā ceterꝭ ferꝭ
contemptis hanc cū canib⁹ in
ſequūtur a quib⁹ dum vehem-
ter vrgeret ad pedes ſui cōfu-
git alumni. Tu. ℟. O ꝙ̄ p
clara duo mundi cōueniere lu
minaria Egidi⁹ et veredemi⁹
ſigna in ſimul opantes mlti-
pharia. ℣. Et ſeminauerūt a-
gros ⁊ plantauerunt vineas.
Egidius et vere. Lcō ꝗnta
Ille vero ammirans cur ſoli
to plus ſic mugiret exiens et
venatores audiēs dn̄m ero-
rauit: vt quā ſibi tribuerat nu
tricem ſeruaret. Canū autem
nullus infra iactum lapidis
ſibi appinquare auſus eſt. ſed
cum nimio vlulatu ad venato
res reuertebant̃. Nocte igit̃
ſupueniente domū redeūt ⁊ ſe
quēti die illuc reuertentes caſ
ſo labore iterum domū redie-
rūt. Tu. ℟. Sanctus vir egi
dius inter alia terre pellens
ſterilitatem. Infirmo cuidaz
totius corpis ſanitatez reddi
dit. ℣. Recolens illud qđ di
citur: quis infirmat̃ et ego nō
infirmor. Infirmo. Lcō ſexta
Q ď dū audiſſꝫ idē rex cū mlt
titudine populi et epiſcopo il
luc ꝑperauit. Sed cum canes
vt prius accedere non pſume-
rent ſed omēs vlulando redi-
rent locum veprium denſitate
inacceſſibilem in gyrum circu

dederũt. Unꝰ aũt ſucaute ſa/
gittam dirigẽs vt inde ceruã
expelleret viro dei pro cerua
orante graue vulnus inflixit.
Sed et milites ſemitã ferro a
perientes ad ipſius deuenerũt
ſpeluncam. Et vidẽtes habi/
tu monachali indutum, cani/
cie ꝛ etate venerabilem ceruã
quoq; ad eius genua prouolu
tam ſolus epũs et rex eum pe
dites adierunt ceteris retro ſtã
tibꝫ. Et interrogauerunt eum
q̃s eſſet vel vnde veniſſet aut
cur tam denſam heremi vaſti
tatem petiſſet ſeu quis eũ taꝫ
grauiter vulnerare preſumpſiſ
ſet. Tu aũt. ℟. Ueredemiũ
ergo corpore non mente relin/
quẽs deſertũ petiuit Ubi her
bis ꝛ aqua conten tus ſolus ſo
lus ſoli dño ſeruiuit. ℣. Qui
ꝑ coruum paſcebat heliam ip
ſe egidium reficiebat ꝑ ceruã.
Ubi. In tertio noct. añ. Sã
ctus vir egidius nauiꝫ ingreſ
ſus applicuit ad marſiliam. et
inde arelatum vbi ceſariũ que
rens ceſarium ſitiens ceſariuꝫ
adiuit epũm. añ. Sicut ſocꝝ
petri febricitanteꝫ ſanauit do
minus ſic cuiuſdam vidue fi/
liam a febre liberauit egidiꝰ.
Añ. Sãctus pater egidiꝰ ex
arelatu diſcedens ꝛ rodanuꝫ
ꝑtranſiens coniunctus eſt cui
dam veredemio ſanctus ſan/
cto vt ſãctitas alterius agno/
ſceret ab altero. Euãgelium.
Scdm Lucam.
In illo tempe: Dixit ihs
diſcipulis ſuis Facilius
eſt camelum ꝑ foramen acus
tranſire q̃ꝫ diuitem intrare in
regnum dei. Et reliq̃. Omĺa
venerabilis Bede preſbiteri
Si facilius eſt cameluꝫ ingẽ/
tibꝫ membris enormem angu
ſtum foramen acus penetrarẽ
q̃ꝫ diuitem intrare in regnum
dei. nullus ergo diues intra/
bit in regnum dei. Et quomõ
vel in euangelio matheꝰ ꝛ za/
cheus et ioſeph vel ĩ veteri te
ſtamẽto q̃ꝫplurimi diuites di
regnum intrauerunt niſi forte
qꝛ diuitias vel ꝑ nihilo habe/
re vel ex toto relinquere dño ĩ/
ſpirãte didicerũt. Nunquid
enim dauid in regni diuitiis
confidebat qui et de ſemetipo
canit qm̃ vnicus et pauꝑ ſum
ego ꝛ aľs hortatur: diuitie ſi
affluant nolite cor apponere:
credo non auſus dicere nolite
ſuſcipere. Tu. ℟. Jam domi
num laudet qui ſe bene viuerẽ
gaudet. Ut pater hic vixit q̃
ſe mũdo crucifixit. ℣. Dũ ſti
mulos carnis anime deuice/
rat armis. Ut. Lectõ octaua.
Qui cum ad ſingula r̃ndiſſꝫ
ꝛ illi cum rege ab eo humiliẽ
veniam poſtulaſſent medicos
ſanãdo vulneri ſpoponderunt
ꝛ multa alia donaria obtule/